

Omvälvande trafikpolitik

Vänsterpartiet kan nu stoltsera med att av alla partier ha det mest genomtänkta, väldokumenterade och välargumenterade trafikpolitiska programmet på riksnivå. Plattformen visar tydligt att (v) tar "det ekologiska benet" på allvar. Ett förverkligande av programmet skulle innebära en total omvälvning av den svenska trafikpolitiken.

I VB nr 18 recenserade Gunnar Sandin (v)-riksdagsgruppens förslag till Trafikpolitisk plattform. Förslaget behandlades vid en – precis som GS förutspådde – välbesökt konferens i Stockholm den 14/5. (V)-distrikt och lokalorganisationer med god spridning över hela landet var närvarande. (Från Skåne var enbart en lokalorganisation representerad: Kristianstad. Malmö och Lund var dock indirekt representerade). Resultatet av dagen blev i sammanfattning: vi ställer upp på plattformen!!

Frågor och kritiska synpunkter (V)-gruppen i riksdagens trafikutskott – med Karin Svensson-Smith och gruppens trafikpolitiska sekreterare Karin Nielsen – ligger bakom såväl programförslag som konferens. Visst ställdes det frågor och framfördes kritiska synpunkter, framför allt från glesbygdsorganisationer, men ingen ifrågasatte huvudprinciperna i programtexten.

Hållbar utveckling

Programmet tar givetvis sin utgångspunkt i begreppet "hållbar utveckling" (där de 15 nationella miljö kvalitetsmålen intar en central position) och integrerar könsperspektiv och sociala rättvisefrågor i skrivningarna. Till detta läggs självklart trafiksäkerhet och hälsoaspekter. Målen för (v):s trafikpolitik är fem: ekologisk hållbarhet, rättvisa och jämställdhet, demokrati, hälsa och regional utveckling.

Ingen ny kapacitet för vägtrafiken

Självklart leder detta fram till slutsatsen att trafikinfrastrukturinvesteringarna ska styras över från flyg- och bilvägar till spårtrafik och gång- och cykel. ("Inga nya investeringar som vidgar kapaciteten för väg- och flygtrafik"). Samt givetvis att transportvolymerna måste minska.

I VB:s begränsade spaltutrymme kan inte göras rättvisa åt det ca 60 sidor långa programmet. Här följer därför endast ett axplock bland åtgärdsförslagen: omfördelning av beskattningen av vägtrafiken från fasta till rörliga kostnader; miljöstyrande vägavgifter i tätort; stegvis årlig höjning av koldioxidskatten för fossila bränslen; miljöbeskattning av flyg- och sjöfartsbränsle samt skärpt miljödifferentiering av landnings- och hamn-

avgifter; kilometerskatt på tung vägtrafik.

Driftbidrag till kollektivtrafik

På kollektivtrafikområdet finns bl.a. förslagen: Statligt driftbidrag på 50 % till lokal och regional kollektivtrafik; avskaffa banavgifterna för järnvägen; ta bort moms på kollektivtrafik samt statliga anslag för investeringar i lokala och regionala spårkollektivtrafiksystem.

Programmet säger också nej till privat finansiering av transportinfrastruktur samt till nej privatisering av samhällsägda kollektivtrafikföretag. Och så vill man slå ihop de olika trafikverken (Vägverket, Luftfartsverket osv) till ett enda verk för att ge en organisatorisk grund för ett enhetligt grepp över trafikpolitiken och infrastrukturinvesteringarna.

För låga transportkostnader Trafikkonferensens gruppdiskussioner varvades med korta föreläsning av inbjudna gäster. Christer Hydén, professor i trafiksäkerhet vid LTH, talade om vägtrafiksäkerhet. En av hans bärande tankar var att människan fysiskt och mentalt inte är anpassad till dagens komplicerade trafiksituationer i höga farter. Sannolikt behöver mänskligheten några hund-

ratusen år (minst!) på sig för att evolutionen ska "hinna ifatt" de krav som ställs på människan i dagens trafik. Sänkt hastighet och ökad trafikövervakning är det mest verksamma och kostnadseffektiva sättet att öka trafiksäkerheten. En annan intressant fördragning gavs av Schenker-BTL:s (ett av Europas största transport- och logistikföretag) miljöchef Johan Trouvé. En något förvånad publik fick höra att han ansåg att transportkostnaderna i Sverige är för låga. Och självklart ska den som skitar ner betala för det, menade han. Kilometerskatt för tung trafik förespråkade han också.

Återerövra gaturummet

Konferensen inleddes med att Fältbiologernas ordförande Anna Jansson talade om "Framtidens transportpolitik och ungas värderingar". Bilen skapar ofrihet i staden, menade hon. Därför avstår många unga från bilen. Staden är historiskt en social mötesplats, och det gäller att återerövra gaturummet för att återskapa denna sociala mötesplats. Och apropå nya ringleder för biltrafik (vilket ju är högt aktuellt i Lund) så hävdade hon: "Alla argument för ringleder bygger på cirkelresonemang!".

UN

Hur många mikrotlesla tål en karl?

För snart tio år sedan påbörjade oroliga boende på Väster i Lund ett arbete för att få till stånd en flyttning av hushållsledningarna. De kunde då konstatera att staden hade vuxit så att kraftledningsgatan nu gick inne i

den. Trots varningar från länsstyrelsen hade kommunen 1989 förlagt daghemmet Hackspetten direkt invid ledningarna. Redan tidigare fanns daghemmet Fågel Blå i ett sådant lSge, ett flertal av Fågelskolans lokaler. Det samma gällde två bostadsområden, Västra Pilelyckan och det då nya Värpinge.

Det bildades en pigg aktionsgrupp som ganska snabbt fick fram löften från kommunalråden i Lund, både borgerliga och socialdemokratiska, att de skulle verka för att ledningarna flyttades. Svettiga slipsmän från Sydkraft pressades på stormöten med hundratal Västerbor. Kraftbolagets representanter menade att "några mikrotlesla skall väl en karl tåla", men de tvingades i alla fall att utföra mätningar av den elektromagnetiska strålningen.

Kraftledningarna håller nu en död hand över stora delar av Väster. Vid

sitt maj-sammanträde skulle kommunstyrelsen besluta om lokal anpassningar av Gråsparvsskolan, som är en del av Fågelskolan. Beslutet blev istället, enhälligt, att utreda alternativa placeringar av Gråsparvsskolan. Utemiljön är där så bedrövlig att den svårigen låter sig "lokalanpassas". Barnen kan inte utnyttja grönytorner – de ligger direkt under ledningarna.

Det finns nu ett femtontal vetenskapliga studier som behandlar sambandet mellan barnleukemi och exponering för elektromagnetiska fält.

Med några få undantag påvisar de en förhöjd risk vid daglig exponering av mätvärdet 0,4 mikrotlesla (Läkartidningen nr 7, 2000). Vid de mätningar som Sydkraft tvingades utföra 1994 uppmättes 1,3 mikrotlesla vid Gråsparven. I Fågel Blå uppmättes 1,8, och i Fågelskolans klassrum 0,9 mikrotlesla. I bostäder längs med Tage Erlanders väg var mätvärdet 0,6. Klart förhöjda värden uppmättes alltså i de miljöer där barn och vuxna dagligen vistas, längs med hela kraftledningsgatan.

forts. sid. 4

Demonstrera mot EU i Göteborg!

Den 15 och 16 juni när EU samlas i Göteborg ska det bli en stor demonstration. Vänsterpartiet, både centralt och i olika lokalföreningar – inte minst i Göteborg – har visat ett stort engagemang i att driva en omfattande kampanj mot EU och försöka engagera folkmassan som vi hoppas ska sluta upp i kampen mot EU:s lagstadgade högerpolitik.

Vi stöder Gudrun Schyman och Pernilla Zethraeus i deras uppmaning till alla partiets medlemmar att ta sig till Göteborg för att sluta upp i demonstrationer och andra manifestationer. Vi uppmanar alla i Lund partianslutna och partisympatisörer, så väl Ung Vänstrare som vänsterpartister, att själva och tillsammans med familj, kamrater och vänner ta sig till Göteborg.

Det finns många anledningar att protestera mot EU:s politik: den stöder kapitalets makt över de fattiga länderna, den för en ytterst rasistisk flyktingpolitik och bygger höga murar kring Europa, den för en ekonomisk politik som skapar arbetslöshet och ger marknaden allt mera makt.

I Göteborg kommer dessutom USA att närvara med sin president George W Bush. Bush har gjort sig känd som den som arbetar mot abort, men är för dödsstraff. Det finns all anledning att visa sin avsky också mot USA:s politik. Aktuella exempel är USA:s politik i Colombia där man försöker skapa ett nytt Vietnam samt det gränslösa stödet för Israels terror mot det palestinska folket.

Vänsterns långa tradition av internationell solidaritet kräver vår närvaro i protesterna. Vi är en del av en internationell rörelse. Vår kamp för rättvisa, socialism och jämlikhet har alltid varit en internationalistisk kamp. EU utmålas som just ett internationalistiskt projekt, men handlar i verkligheten om att dra nya gränser. Gränser mellan rika länder i nord och de flesta andra av världens länder. Därför kräver EU-cirkusens närvaro i Göteborg att vi gör handling av vår solidaritet och sluter upp i demonstrationen.

Ett konkret internationalistiskt krav

Röda aktiviteter framöver

Möte med Karin Svensson Smith om universitet och forskningspolitik 6/6 kl. 19.30 Gröna Vinden, 4:e våningen AF. Karin vill diskutera forskning och högskoleundervisning i allmänhet samt Lunds Universitet i synnerhet. Hur partiet konkret skall verka för den i kommun och riksdag skall också få utrymme på mötet. Välkommen!

I höst arbetar V-Lund med integration och antirasism, t ex genom det nystartade anti-rasistiska utskottet där (v) och Ung Vänster ska arbeta tillsammans. Kontakta Anders Neergaard eller Ibrahim Kakaham för mer information.

Obs! 5/9 medlemsmöte med fyllnadsval. Mer info senare!

Fredsinsatser studerade

Den parlamentariska utredning om det svenska biståndets (i vid mening) framtida inriktning, där Ann Schlyter är v-representant och som hon berättat om tidigare i VB, har alldeles nyss kommit hem från en studieresa till Colombia och Guatemala. Vi gjorde en snabbintervju med Ann.

Colombia

– Kan först hälsa från Michael Frühling som vänsterveteraner i Lund kanske minns. Han är nu t.f. ambasadör i Guatemala och deltar från den positionen i försöken att stödja fredsarbetet. Det är ingen lätt uppgift. Colombia har haft inbördeskrig i decennier, och hela samhället är präglad av våld och knarkhandel. Så förblir det kanske tills de artificiella, laboratoriefremställda drogerna slår ut de "naturliga". Även Farc, den starkaste gerillagruppen, erkänner att de delvis finansierar sej med att sälja koka.

– Det var meningen att jag skulle få åka till Farc-kontrollerat område, men den dagen var flygplatsen i Caguán ockuperad av strejkande lärare. Så jag for med en grupp Barrancabermeja, en oljestad med 300 000 invånare. Den hade tidigare hållits av gerillan och vänstern men nu har milisen, de paramilitära, tagit över, vilket har skapat en mängd stadsinterna flyktingar. Det är de paramilitära som har stått för det dominerande högerväldet genom året. De har enats och utgör ett hot även mot högerregeringen.

– Vi träffade en svensk som arbetade inom en verksamhet där man tillhandahåller ett slags livvakter åt personer som står under hot från högern. Ja, han är ingen gorilla men ska obehäpnad genom sin internationella status ge skydd. Det är ett slags konfliktlösande insats på gräsrotsnivå. Dessutom fick vi möta en lokal militärbefälhavare, som erkände behovet av sociala reformer, och representanter för flera FN-organ och enskilda organisationer.

Guatemala

– I Guatemala är Maria Leissner ambasadör och arbetar på motsvarande sätt för att få parterna att uppfylla det fredsavtal som slöts 1996 efter decennier av uppsplitande inbördeskrig. Det är framför allt högerregeringen som inte fullgör sina förpliktelser, och vänstern är av naturliga skäl mycket besviken – jag fick tala med en ledare för den före detta gerillan som tog kontakt med mej. Det finns också krafter som talar om att återuppta den väpnade kampen, men om så sker blir det från en position

där vänstern är avsevärt försvagad jämfört med för fem år sen, på grund av splittring.

– Det är bland annat denna splittring som ligger bakom försvinnandet av de Sida-medel som vänsterpartiet kanaliserade till Guatemala. Det betyder dock inte nödvändigtvis att pengarna har hamnat i privata fickor, utan de kan mycket väl ha använts i vänsterkrafternas valkampanj som avsikten var, även om redovisning saknas.

– Det finns lokala partier med landets stora indianbefolkning som bas, och de överväger att ställa upp i nästa nationella val.

– Det talas om fattigdomsbekämpning som övergripande mål för svenskt bistånd. Jag tycker det är att tänja på begreppet att kalla konfliktlösande insatser för fattigdomsbekämpning, även om inget är så armodsskapande som krig. Men oavsett vad man kallar det tycker jag att insatserna är meningsfulla.

GR

Nu kan det sägas! En salongsbolsjeviks bekännelser

Det sena 60-talet var ett rent helvete, och 70-talet var heller inte roligt. Andligen smög jag längs väggarna och lade mig vinn om att tänka mig mycket noga för innan jag yttrade mig offentligt. På 80-talet blev det bättre, och på 90-talet fick jag intrycket att jag snarast borde vara stolt. Men jag gillar inte så lättköpta segrar och höll fortsatt tyst.

Men nu tycker jag faktiskt att det kan sägas, utan vare sig stolthet eller skam: jag har aldrig läst Kapitalet. Tillfällan har inte saknats – jag har hållit alla tre delarna i min hand, jag har bläddrat i dem och ögnat en sida här, en halv där. Men bortsett från ett par sidor i början av första delen, där Marx sätter in vattenmöllan i sitt ekonomisk-historiska sammanhang, kan jag inte ärligt säga att jag verkligen läst något. Redan av att bläddra och ögna insåg jag klart, att Kapitalet bara är för mycket för mig; det kändes inte ens lönt att försöka.

Samtidigt måste jag naturligtvis erkänna att situationen gnagt på mig – ett trauma som inte helt velat utplånas i takt med marxismens upprepade dödförklaringar under det tidiga 90-talet: man bör väl åtminstone veta vilka dumheter man låtit sig luras av. Men för fyra år sedan kom så lösningen på mitt problem.

När man bor på Svenska Institutet i Rom och tröttnat på att dagligen släpa sina tunga matkassar till fots genom Villa Borgheseparken, kan man lämpligen ta bilen till det väldiga Super-

Överskott och underskott

Det här handlar naturligtvis om försvarspolitik. Det är som det brukar: försvaret har levt över sina tillgångar och måste nu resten av året dra ner aktiviteten. Hälften av all övningsverksamhet måste ställas in. Det är lätt att tänka sig veckoschemat ute på de ännu återstående regementena: "inre tjänst", "persedelvärd" och "enskild fysisk träning". Men låt oss börja med överskottet.

Gärna en vägghyvel

Jag ska inte dölja sanningen: jag tillhör dem som har känt en och annan ilning inför tanken bli ägare till en begagnad vägghyvel, ett tjugomannatält eller ett par snygga gummikängor. När Försvarrets överskotts försäljning öppnade i Kävlinge i slutet av 70-talet inleddes några gyllene år då man kunde förse sig med livets nödtorft av kartfordral och fältskjortor för en spottstyver. Urvalet blev sämre redan med flytten till Löddeköpinge och verksamheten besannade efter hand gängse föreställningar om statlig verksamhet: den blev allt mer illa skött och olönsam. Staten sålde ut också överskotts försäljningen. Den tycks nu fortleva i privat form med egendomliga varuhus som domineras av plastföremål för hushållet och mindre kända skönhetsmedel, med insprängda pallar av marmeladburkar och kinesiska skiftnycklar.

Fredsdividenden

När muren föll var det väl ingen trodde väl att den eviga freden skulle inträda, men världen över förväntade man att den s.k. fredsdividenden skulle falla ut. Riskerna för ett stormaktskrig mellan öst och väst ansågs ha bortfallit för lång tid, minst tio år, och de höga försvarsutgifterna borde kunna sänkas. De tio åren har nu gått och visst, det blev så. Stormakterna reducerade sina raketer och stående styrkor och försvarskostnaderna gick ner världen över. Dvs. inte i Sverige. Här inleddes tvärtom en kraftfull upprustning,

främst genom den borgerliga regeringens försorg: armén fick två hundra av världens modernaste stridsvagnar och en otrolig mängd pansrade infanterifordon som köptes från DDR: s överskotts försäljning. På flygsidan visste alla sedan Viggen att det var ett vansinnigt slöseri att satsa på nya svenska plan. Naturligtvis band man då upp sig för JAS Gripen som blev sju resor dyrare. Om man tittar på försvarskostnadernas utveckling i ett antal länder (Källa: Riksdagsrevisorerna) över tiden 1985-1997 ser det ut så här:

Sverige	+14
Norge	+7
Danmark	-8
Österrike	-9
Italien	-12
Finland	-13
Nato i medeltal	-16
Frankrike	-16
Holland	-24
Storbritannien	-24
Spanien	-29
USA	-34
Tyskland	-38

Försvarsutgifter per invånare i ett antal länder, realförändring (%) mellan åren 1985 och 1997

I fjor höll det inte längre och vi fick ett försvarsbeslut som innebar att i stort sett två tredjedelar av krigsförbanden lades ner och då naturligtvis också ett stort antal av utbildningsförbanden, dvs. regementena. Det är en drastisk reform - Sverige har aldrig upplevt något liknande. Man kan beskriva det som en oerhörd kapitalförstörelse, framför allt i form av bortkastat kunskaps- och organisationskapital men naturligtvis också materiellt. Men så blir det med militära grejer om man ska hänga med.

Var blir grejerna av?

Nå vad händer då med alla de gamla grejerna som ännu för ett årtionde var

avsedda att ge Sverige en försvarsmakt om 800 000 man? För tio år sedan hade vi 30 armébrigader - det är Sveriges divisioner, grupper om drygt 5 000 man som är rörliga och självförsörjande. För några år sedan skars det ner till 13 - då strök de med som bara hade lastbilar att åka i och alltså inte var splitterskyddade. Det nya försvarsbeslutet innebar att det bara skulle bli sex kvar! Var ska deras utrustning bli av, deras bilar och vapen och kläder?

Ja, detta är den intressanta frågan. En hel del ligger tydligen kvar i förråden. Man har nämligen tänkt sig någon framtida form av territorialförsvar, utöver brigaderna och hemvärnet. Man har kallat det "nationell skyddsstyrka", men vad exakt det innebär är oklart.

Mer anmärkningsvärt är att man har skänkt full utrustning för tre brigader till de baltiska länderna. Till det kommer det stora mängder luftvärn och nog en del marint materiel. Det finns de som gissar att det rör sig om ännu mer - det här handlar om regeringens tolkning av den svenska statsnyttan och sådant redovisas inte alltid i sin fulla vidd. Det anmärkningsvärda är att regeringen gör en långtgående säkerhetspolitisk insats utan att fråga riksdagen. Det finns paralleller: svenska generalstabsofficerare för runt och gjorde upp gemensamma planer med finska generalstaben på 1920- och 30-talen. Men det var i hemlighet och när finnarna ville göra allvar av dessa planer och generalerna skulle infria dem sa regeringen nej. Men då hade regeringen fortfarande politiker som Ernst Wigforss som kunde säga nej till utrikespolitiska äventyrligheter. Det ligger faktiskt inte i fredens intresse att de baltiska länderna med sina skakiga demokratiska traditioner och nationalistiska tendenser ska uppnå militär styrka. Det är lika löjväckande som regeringens mekaniska upprepaning av att de baltiska staterna "bör

få välja sin säkerhetspolitiska anknytning", dvs. gå in i NATO, utan att Sveriges ska ha någon åsikt om det. Det är klart att den säkerhetspolitiska situationen försämras när NATO undan för undan åter sig in mot Moskva. T.o.m. Kissinger var ju emot förra NATO-utvidgningen.

Till skrothögen

Mycket av den gamla materieln måste naturligtvis skrotas: ni såg väl den anslående tidningsbilden av ett par hundra stridsvagnar S på skrotgården i Alvesta? I stridsvagnarna satt dieslar med i många fall bara några hundra timmar gångtid. Men, därutöver finns naturligtvis oerhört mycket mer, låt oss säga ficklampor, stövlar, tält, bilar, motorcyklar, kirurgiska instrument, telefoner, spett, spadar, strålkastare, elverk, ja kanske t.o.m. en och annan vägghyvel. Man räknar med att hälften ska bort. Var blir det av? Jag vet inte men vad som tycks stå klart är att svenska folket inte kommer att få del av det. Vi har förvisso betalt det en gång. Man skulle kunna tänka sig att vi kunde om inte få det så åtminstone köpa det.

Hundrasjuttiofem kronor per bil

Men, ack nej. Det skulle bli för dyrt att sälja säger statsmakten, vi har inte tid och lust. Och det blir så himla miljöfarligt också. Tre tusen fordon: Volvojeepar, lastbilar, ambulanser? Nej, säger försvarsministern, bilarna saknar katalysatorer. Ja men vi betalar 5,000, 10,000, 30,000 för en jeep. Nej, säger försvarsministern, vi säljer tretusen bilar till Stena Metall för 175 spänn stycket. Hör bara här - citaten är från en interpellationsdebatt i december 2000.

Regeringen menar mot denna bakgrund att överlåtelser till enskilda personer inte är aktuella. Det beror dels på sådana skäl som gällande konkurrens och miljölagstiftning, dels på att Försvarsmakten inte ska drabbas av orimliga kostnader för den hantering som måste till i varje ärende. Försvarsmakten måste nämligen vid överlåtelse, oavsett om det gäller ett tält eller ett helt förråd fyllt av tält, kontrollera att förnödenheterna inte hamnar i orätta händer. Avtal måste skrivas om vem som ansvarar för eventuella fel och brister. Förnödenheterna måste plockas fram från förråden och prickas av i registren. ... Fru talman! Försvarsmakten planerar att genomföra avvecklingen i huvudsak före 2005. Om den tidigare använda avvecklingsmetodiken med bra-att-ha- lagring, överskotts försäljning och lokal avytt-

forts sid 4

forts. fr. sid. 3

ring skulle användas skulle arbetet kunna komma att ta decennier. Under denna tid måste både lokaler och kun-

mercatot vid Stadio Olimpico, resterna efter 1960 års Olympiadby. Här finns inte bara mat och husgeråd. Tamilska svartjobbbara tvätter ens bil skinande blank för en försumbar kostnad, man kan köpa blommor, och det finns ett innehållsrikt bok- och tidningsstånd. Där - i april 1997 - inhandlade jag, för 3.900 lire (mindre än 20 kronor), *Il Capitale di Karl Marx. Compendio di Carlo Cafiero* (Editori Rimiti, Roma 1996).

Boken skrevs redan 1877-1878, under en av Carlo Cafieros fängelsevistelser - i detta fall resultatet av hans deltagande i ett misslyckat anarkistiskt revolutionsförsök i Benevento. I bästa Readers' Digeststil nummerar Cafiero

Kapitalets första bok, så att till och med jag tyckte mig förstå. I nyutgåvan omfattar verket 87 oktavsidor, lagom för en sommarestermiddag i hängmattan, eller var man nu föredrar att tillbringa den.

I juli 1879 skickade Cafiero två exemplar av sitt kompendium till Marx, och fick snart ett på franska avfattat tackbrev:

"Mitt uppriktiga tack för de båda exemplaren av ert arbete! För ett tag sedan emottog jag två liknande arbeten, det ena avfattat på serbiska, det andra på engelska (publicerat i För-enta Staterna). Men båda gör missstaget att försöka ge en koncis och populär resumé av *Kapitalet* och sam-

tidigt fästa sig alltför pedantiskt vid utvecklingens vetenskapliga form. På så sätt tycks mig dessa mer eller mindre missa sitt viktigaste mål: att göra intryck på den allmänhet för vilken resuméerna är avsedda. Det är här ert arbete är så fullkomligt överlägset."

Jag vet inte om Cafieros arbete finns översatt till andra kulturspråk eller om dessa begåvats med andra, liknande resuméer (vid sidan av de båda som inte föll Marx på läppen). Eventuella tips kan lämpligen publiceras i Veckobladet - det finns säkert fler än jag som känt skammens rodnad stiga, då *Kapitalet* kommit på tal.

ÖRJAN WIKANDER

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Prenumerationsavgiften 200:-/år insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Gunnar Stensson. Sättning och layout VB-red. på Vänsterpartiet, Svartbrödersg. 3. måndagar efter kl 19. Tel 046-13 82 13, e-post se redaktionsrutan nedan. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, el. använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

forts. fr. sid. 1

Alla myndigheter – Elsäkerhetsverket, Statens Strålskyddsinstitut, Socialstyrelsen, Arbetskyddsstyrelsen och Boverket – rekommenderar att en försiktighetsprincipen tillämpas. Det entydiga budskapet är: förlägg inte daghem och skolor i närheten av kraftledningarna, flytta ledningarna där så är möjligt, för att reducera fält som avviker från det normala.

En liknande situation som den på Väster råder i Södra Sandby. Men där går koncessionen för kraftledningarna ut om två år. Därför utreds nu i snabb takt en alternativ dragning för att skydda de boende mot vidare exponering. De ledningarna ägs av Svenska Kraftnät. De på Väster ägs av Syd-kraft. Deras koncession går ut först år 2008. Sydkraft verkar vara inställt på att in i det sista behålla stolparna i nuvarande läge, och att strunta i alla varningssignaler. Resultatet är att Lunds kommun kan tvingas betala hela kalaset. Men ärendets vidare framsteg har nu i minst sju år försenats genom ett cyniskt byråkratiskt bollande mellan en loj länsstyrelse, en tvehågsen kommunledning och ett stolpkramande kraftbolag.

Naturligtvis finns det bara två alternativ; flytta Väster eller flytta kraftledningarna. Att flytta Väster är bli ganska kostsamt.

MATS OLSSON

nig personal finnas, vilket leder till att orimliga kostnader belastar Försvarsmakten. Försvarsmakten förbereder därför avyttring och destruktion på helt andra villkor än vad som gällt tidigare.

Alltså: försvarsmakten har inte tid

att göra sig av med det här till anständiga priser, det skulle bli så mycket byråkrati och elände. I riksdagsdebatten frågade folk om inte fattiga kommuner kunna få köpa en och annan bil eller en hemvärnsavdelning en traktor och en kärra? Det här svaret fick vänsterpartisten Stig Sandström:

Miljöaspekterna är intressanta, och jag undrar om Stig Sandström verkligen vill driva sin tes här i kammaren. Ska vi verkligen bejaka att fordon som saknar avgasrening, för att inte tala om modern avgasrening,

kommer ut i trafiken och påverkar miljön? Jag delar den bedömning som har gjorts och görs i

Försvarsmakten av att t.ex. de berömda "valparna" från 60-talets början av miljöskäl inte är lämpliga att ha i vårt trafiksystem och i vårt ekologiska system. Försvarsmakten har en mycket ambitiös miljöpolicy,

och jag tycker att det är riktigt att den gäller även vid avyttringar. Ett hyckleri utöver det vanliga, skulle jag vilja säga.

Ingas blå baskrar mer

Blir då försvaret billigare? Nej, för nu ska det omrustas till deltagande i EU:s s.k. krishantering. Under Sveriges ledning har det i vår organiserats en styrka om 60 000 man som snart ska bli 120 000. Ännu för ett år sedan påstod regeringen att det handlade om lite min-röjning på sin höjd, men nu vet vi bättre besked. Det handlar om en styrka som ska kunna rycka ut tusentals kilometer från Europas gränser. Sverige har börjat med att utlova en ubåt, och ett antal flygplan och en armé bataljon om så där 1000 man. Det är bara början, efter hand kommer denna verksamhet att bli bestämmande för det svenska

försvarsväsendet. För att bli officer räcker det inte att man förklarar sig beredd att försvara Sverige, man blir tvungen att slåss ute i världen på order. Det är inte FN-jobb det handlar om, det är slut med det blå baskrarna. Sverige jobbade i femtio år upp en erfarenhet och en prestige med sina fredsbevarande styrkor, med vanliga vuxna värnpliktiga med förmåga att snacka med människor och upprätthålla vapenstillstånd på platser som Sinai, Cypern och Macedonien. Det spolieras nu, vi ska rycka ut när EU vill. Allt är integrerat med NATO och vi kommer att få legosoldater.

Det görs opinionsundersökningar som visar att svenska folket stödjer "krishantering". Jo, så länge inte folk har fått klart för sig att det kan handla om att starta och föra krig, ungefär som i Kosovo. Ska EU ingripa i Macedonien, i Georgien, i Chechenien, i Irak, i Algeriet eller var nästa krishärd uppstår? Inte vet jag och min tilltro till pojarna i Bryssel är inte sådan att jag vill överlåta valet till dem. Svenska regeringen är på en farlig väg när denna verksamhet nu blir en central (den centrala?) uppgiften för det svenska försvaret.

Billigare, glöm det.

Och fredsdividenden, var blir den av? Det nya försvaret med sin insatsberedskap över halva världen blir naturligtvis inte billigare – det är bl.a. kostnaderna för det som gör att man nu inte har råd att öva utan får sitta på luckan och räkna kalsonger. Den allmänna värnplikten är redan körd: av en årsklass på 100 000 män och kvinnor får nu cirka 15 000 göra värnplikt. Det är inte så svårt att gissa vad det är

för några och vilken garanti det ger för demokratisk insyn och kontroll.

Jag har full respekt för de som avvissar allt militärt försvar som meningslöst och destruktivt, men jag delar inte deras uppfattning. Jag tror att det finns plats för en rimlig vänsterhållning för ett svenskt försvar och jag menar att den kan ha några hållpunkter som

- slå vakt om värnplikten som en medborgerlig plikt och rättighet
- bygg gradvis om försvarsmakten så att den bidrar till att göra Sverige mer robust mot kriser och krig
- undvik militära allianser och militära åtaganden utanför våra gränser
- stöd civil krishantering inom FN:s ram

STEN HENRIKSSON

VÄNSTERPARTIET
4/6 inför kommunstyrelsen 7/6

RÖDA KAPELLET
Vårterminens repetitioner avslutade. Ingen Backa-karneval! Så 10/6 spel på Statarmuset i Torup kl. 13. Samling vid Kommunala musikskolan f. avfärd 12.15. Info och frågor t. 046/211 50 69, Elisabeth. Repertoar: 34, 39, 59, 79, 136, 227, 327, 376-378. Repertoar demonstrationen i Göteborg lö 16/5: 8, 12, 28, 34, 59, 67, 79, 170, 193, 227, 315, 321, 327. Kontakta Gunnar för resan t. 046/13 58 99. Efteranmälningar till sommarlägret till Elisabeth el. Ingela t. 046/14 44 57. HT inleds sö 19/8 med rep. av finska programmet inför Kulturmatten 15/9. Internat 1-2/9. Låt inte instrumenten torka i sommar!

VECKOBLADET

Detta VB gjordes av:
Charlotte Wikander, Robert Nilsson
Nästa redaktör:
Ung Vänster (Robert Nilsson)

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svartbrödersg 3,
223 50 Lund. Måndag senast 18.00
till fax 046-123 123.
Manus mottages även som e-
brev: vp@lund.mail.telia.com eller
3,5" diskett. Obs! RTF-format.

Telefon till redaktörerna:
Rune Liljeqvist 046-211 50 69
Robert Nilsson 0702-27 41 78
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Charlotte Wikander 046-13 96 26

Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13

Prenumerationer: ring kassören
Nita Lorimer 046-13 82 13
el. mejla till VB (adress: se ovan)

Buss på Göteborg!

Ung Vänster anordnar ett antal bussresor under vecka 24.

Torsd 14/6 vid 13.00 avgår buss från Malmö till Göteborg.

USA:s president George W Bush kommer till Götet för att beskåda ATTAC:s världsrekordförsök i "moonning" (visa bara ändan).

Fred 15/6 7.00 avgår bussar från Malmö till Göteborg för demonstration "Sverige ut EU". Samling kl 18.00 i Göteborg vid Jämtorget, talare bl. a. Sören Wibe, Jan Myrdal, Per Gahrton, Hans Lindkvist m fl. 19.30 avmarsch till Götaplatsen.

Lörd 16/6 Samling kl 10.00 på Linnéplatsen i Göteborg. Den stora demonstrationen För ett annat Europa.

Bussresan kostar 200:- ToR. Övernattning kan ordnas i skolor 2 nätter för 100:- inkl frukost (medtag sovsäck och liggunderlag). Hemresa vid lunchtid söndag.

Anmälan absolut senast torsd 7/6 till Ung Vänster Skåne tel 040 – 92 14 11